

tűnő kedvvel és hévvel, hangulattal játszott Lorit, — a naiv bakfist, — ki Polka Bandi önkéntesért éhen akar halni, kedvesen személyesítette Szele Irma kisasszony. Hoka Ottót, ki a: intrikus anyóst rabigába dönti nagy természetességgel és temperamentummal adta Góth Zoltán, Hoka Tónit Binder Jenő játszotta meg finom komikummal, Lág Aranka személyesítője özv. Dömjén Zoltáné urnó volt, Kép Ákost, a szerelmes aljegyzőt Kovács Albert ügyesen alakította, Polka Gerő patikust Fűrder Sándor játszta, Polka Gerőné Zakariás Ilona k. a. alakította ügyesen.

Az előadás sikerében az érdem a műkedvelők, de a szervezésben a korona a nőegylet választmányát és ennek élén Péchy Árpádé elnök, Kónya Julecsa és Dömjén Zoltáné alelnökök és Dabocay Albertné urnokét illeti meg, kika a választmányal karöltve, fáradságot nem kíméltek, hogy haladjan a nőegylet célja felé. Az előadás után táncok következtek, midőn az ifjuság a késő hajnali órákig élvezte a jelent.

Nem székelyföldi!

A székelyföld kulturájának egyik templomáról, — a marosvásárhelyi „Székelyföldi iparmuzeumról” van szó.

Tizenkét éve annak, hogy a „Székely köznevelődési és közgazdasági egyület” nemes ambícióval, nagy áldozatok árán megteremtette a „Székelyföldi iparmuzeumot”, de azok a szép remények, melyeket várt és tervezett s melyek az 1886-ban kiadott „ideiglenes katalógus” előszavában oly szépen kifejezve vannak, — nem teljesültek.

A meleg szavakkal beszélő és a székely ipar emeléséért lelkesedő író így fejezte be előszavát a katalógusban:

„Kész, de nem befejezett iparintézetet bocsát ezennel az egyület a székely közönség használatára. (Nem befejezett az most tizenkét év után is!) Aki építés, a fejlesztés és értékesítés az érdekelt társadalmi tényezők (hol vannak azok?) feladata: tőlük függ, hogy a Székelyföldi iparmuzeum ne csak állandó forrássá váljon, hanem egyszersmind állandó fokmérője is legyen a székelység nehézségekben is igazolt kulturális éltettségének.”

Mennyire csalódtak! hiszen a székelyföldi iparmuzeum ellenkezőleg — állandó szegénységi bizonyítványa a székelyföldi gazdaságának és iparjának.

A maradandó forrás tizenkét év után is csak forrás maradt és a díszes muzeum épületben ma is csak a külföldről összehordott iparczikkék díszlegnek oly nagyszámmal, hogy a szemlélő nem képzelheti magát, — bármint is akarná — a székelyföldi iparmuzeumban. Ma minden látogató előtt azt igazolja, hogy a székelység kulturális éltettségének hiánya a muzeum, hogy az eltelt tizenkét év alatt nem volt képes az éltettség székely nemzet akkultúráját ipartárgyakhoz legalább hasonlóan előállítani semmit! éppen semmit! És ezt, — sajnos! — a művelődés és iparnak fokmérője: A székelyföldi iparmuzeum mutatja.

De hála Isten nem úgy van!

A fokmérő gépnék rozadás korakei vannak, azért kellett eziknek élére kiírni, hogy nem a székelyföldi, hadd tudják meg, a kiknek tudni kell erről.

Azonban igen semmisnek tartanám hosszú meséket mondani, mert a mese csak mesének marad, s a székelyföldi iparmuzeum

állapota — bár mesészerű, — megkívánja a pusztá szó mellett a bizonyítást, a tények állásának kimutatását számokkal — a saját katalógusa szerint.

S bár tudom, hogy fejemre zúdulnak az érdekeltek, de hanyag tudalmi tényezőket, — mégis bátran, érdeklődő fogom előadni mindazt, a mit ebben az ügyben a székelyföld, és székely nemzet érdekei megkívánnak.

Tehát mennyiben igaz állításom? mennyiben tény, hogy a Székelyföldi iparmuzeum nem székelyföldi?

A marosvásárhelyi „Székelyföldi iparmuzeum” katalógusának 314 tételszámából 8 székelyföldi!

Ezek: Berceky János sepsi-szt.-györgyi, Tóth József Székely-Udvarhely, Gáspár Gyula, Fey László, Szilágyi István, Kiss György, Gáspár Gy., László Sámuel, Maros-Vásárhelyről.

Nem akarok nagyítani, s ezért kijelentem, hogy a katalógus megjelenése óta 30-ra fűszaporodott a székelyföldiek száma. Tehát a „Székelyföldi” iparmuzeum egy tízede székelyföldi!

Külföldi 68, belföldi 246, melyekből (a katalógus szerint) Erdélyre 19, a magyarországi városokra 127, Budapestre 140 esik.

Mikor ezt a valóban szomorú igazságot felmutatom, nem mulasztom el fölörögni, ha bárcsak futólag is — azokat a forrásokat, honnan még a székelyföldi iparmuzeumnak érdekelt társadalmi tényezői tizenkét esztendő óta semmit sem gyűjtöttek:

Hol vannak a szentkeresz-bányai vas- és érc-öntőde száz meg száz remek darabjai? Hol a kalánbányai díszes öntött kályhák?

A székelyföldön újdonság és páratlanul áll a maros-újvári amoniák-sodagvár, melynek egy csillogó jégvezet koszorúja mindig díszre vállának a székelyföldi iparmuzeumnak!

Ugyanott sósánya, Parajdon sósánya s ez előbbinek só-csepegései szintén gyönyörűek.

A képeczi község bányája, a torjai szén-sav gyár, a parajdi gyapjú gyár, ezekből hiszen ott semmi, pedig székelyföldiek! Kétfestődeje is van a székelyföldnek Baróthon. Tulajdonosa Ince Gyula ur, a ki ahogy én ismerem, bizonyosan nem tagadná meg inatgyűjtőmennyét a muzeumból.

A Bürger-féle sörgyár sem állított ki semmit Maros-Vásárhelyről.

A gr. Mikos bikszádi üveggyárának egyetlen darabját sem találjuk a székelyföldi iparmuzeumban, pedig azok a színes üveg edények, virágos és festett dísz-tárgyak, csiszolt műdarabok bizonyára lekötnék a muzeum látogatóinak figyelmét.

A cserép-kályhák — egy kivételével — idegenek. Hát hol vannak a híres székely-cserépkályhá készítői? hiszen dr. Hajós Béla ur régiség gyűjtőmennyébe Baróthon több száz szép mintát láttam a régén mult időkből! Azokat most nem lehetne föltálatni?!

Az ugrai cserép készítőmennyek, a kismódi dísz-ágyag ipar Berceky bácsitól szintén nincsenek képviselve. Egyet sem találni a tordai karcosa székely bokályokból sem!

Nagy-Baczonban virágzó téglák és vörös cserépgyárak vannak, s ha Bardócz Ferencz vagy Nagy Ézsás urakat fölkeresnénk: beléssz mutatva a legkínáltabb székely cserépet is.

Szinte elfeledtem az „Első székelyföldi üveg és porcelán festészet” Maros-Vásárhelyről, mely igen fölkerelt ipar a gyönyörű kivitelért és izléses kiállításért.

Fém-iparban legelő a virágzó szentdomokosi rézbánya áll, honnan éppen semmit sem bír a muzeum. Sepsz-Szt.-Györgyön a Fábán unonnan föltálat takarék

tűzhelye sincs bemutatva. Ugyanottan a legelső delejes inga óra, mely „perpetuum mobile” címet visel Nagy Mózsa feltalálójától.

Az agyagfalvi toronyóra készítőnek szerény öntődeje se utolsó dolog, de hiszen a fémipar iskola sincs képviselve Maros-Vásárhelyről.

Faedények Magyar-Hermányból, hol ez az ipar képezi a kenyér keresetét.

Hárs-székek Somosdól és a szomszéd falvakból. De Lővéte szintén faiparral keresi kenyerét.

A vargyasi híres tulipános ludák két gyerek székkel vannak képviselve.

A körösi szitakéreg, — a magyar-hermányi fakéreg malom, mely utóbbinak Szilágyi Sándor a tulajdonosa, hát az „első székelyföldi butorgyár” Kézdi-Vásárhelyről? Sőt az óriási forgalmat űző gyergyói fatutajosok sem mutatnak fel semmit a székelyföldi iparmuzeumban.

A szövés iparban azt hiszem, hogy ös- idők óta a székelyföld áll legelő helyen hazánkban, de azért a sepsi-szent-györgyi gőz- gépekkel rendelkező állami szövődeinek egyetlen darabját sem találjuk ott!

Sőt a sokkal kisebb székely-kereszturi államilag-segélyezett szövő-intézetből sincs itt semmi! Hát a székelyföld híres szőttei hol vannak? Mindössze a csángó háziszőttet találjuk itt, egy jó hazafi kégyelméből!

Mintha büszkeséget éreznék, mikor meg említem, hogy a magyar kir. csendőrség kál- lapjai a székelyföldről valók! De azért a székelyföldi iparmuzeumban egyetlen darab sincs! A sepsi-szentgyörgyi Nagy József kal- pyarából. Kinek az a mulasztása? Én a derek iparost annyira ösmerem, — hogy rajta nem mult el.

A pokrócz szintén nagy iparág székely- földön. Több falunak lakói élnek ebből pl. Bágyon, Felső- és Alsó-Sófalva stb.?

Nászövő gyár is van, de nádszövésről több falu foglalkozik, mint Fintaháza, Kakasd, Somosd stb. Hiszen ezekből csak a Pe- telei Márton czéh ezereket forgalmaz Maros- Vásárhelyen.

A szalma árúkból azt hiszem a legsil- lanyabban van képviselve a székelyföld. A ki látott valaha egy finom kiállítás képeczi kalapot és megnézi a székelyföldi iparmu- zeum szalma tárgyait: kineveti az intéz- menyét. Hiszen az az ipar több száz falunak keresetforrását képezi! S a köcsöti asszony elprűszenténé jó magát fölötte, ha néglátná a muzeumban kiállított szalmakalapot, melyek egy emeleti oldalszobában vannak el- dugva.

Egyetlen iparáról lehet elmondani hogy némileg képviselve legyen és az a „Szé- kelyföldi baba gyár”. A többi házi ipartár- gyakat Csorba Samu urnak valóban nagy ál- dozataiból bírja a muzeum, a körül elmond- hatjuk, hogy megmenték a nemzet bücsületét.

És mily elhelyezésben részesülnek ezek a tárgyak? Az idegen cserép munkák díszes alványokon, a székelyföldiek egy asztala föl- hányva és hol? az emeleti folyórásnál.

Mostoha gyermekei ezek mind a szé- kelyföldi iparmuzeumnak, mert nem idege- nek! Bizony becsesebbek lennének ha Sara- jevóból küldik ide.

A tárgyak elhelyezéséről nem akarok ezúttal szólni, mivel kerülni óhajtok minden személyeskedést, de bizonyos, hogy legelő és legkényelmesebb elhelyezést a külföldi és ide- gen ipar kapott. És a ha a többséget győ- zőnek vesszük, akkor ez igen helyes, mert az idegen, vagyis külföldieknek a székelyföldi csak egyharmadát képezi.

Tekintsünk a katalógusba csak az kül- földi városok névsorára! Ott vannak: Wien, Biala, Dyers, Offenbach, Georgsvalde (Böh- men), Fortwangen, Schwarzwald, Latten, Sa-

rajevo, Wartenberg, Fuesth (Bayem), Nürn- berg, Stuttgart, Ffribh, Nassau, Meidling, Pa- ris, Olmütz, München, Trattenbach, Mathész, Stóds, Berlin, Honé, Oberaich, Thütringa, Tájó (Tirol), Witenberg, Schönaach, Ebersbach, Koppenháza, Csarvenka, Bonn, Lipse, Kulm- bach, Seheidnitz, Köln, Prága stb.

Hát a székelyföldiek?

Bocsássanak meg, de én is székely va- gyok! Ne kívánják tőlem ezeket kienni a fönti nagy sokasággal szembe, hiszen elég volt, ha a számokat beallítottam! És az, hogy fölörögtam némileg a nem kiállítókat.

Talán még több van följegyezten, mint a mennyit a székelyföld ipar aigából elős- roltam, de ezekből is tudomásul szerezhetnek a muzeum alapítói, hogy az, amit nemes ambícióval, nagy áldozatokkal összehordottak ezeltől tizenkét évvel, azok most is megvan- nak, itt marja a rozsdá — páratlanul lepi a por, mert nincs mellé állítva a székelyföldi ipartárgy. Nem mutassa a haladást, nem iga- zolja a fejlődést a szemlélő előtt.

Az erkölcsi eredmény ha meg is volna, s bárha iparosaink sokat tanultak az idegen kiállítók műveiből, mégis az intézmény elha- nyagolása a legrosszabb oldaláról mutatja be a székelyföld közgazdaságát.

Ha idegenek szemlélik meg és elolvas- sák a katalógus előszavát, meggyőződnek a valóság ellenkezőjéről, meggyőződnek arról, hogy a „Székelyföldi iparmu- zeum” nem állandó fokmérője az éltettség valóságos kulturális és gazdasági székely nemzeti- nek!

Péterfi Tamás.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, november 9.

— A hó. A gyalui havasok fölől len- gedező szél hóillatot hoz, — az égen szürke komor hó felhők uszálnak s a hangulat mindenütt töltiesre változott. Már ma gyéren hófelhők hullófogáltak s a csupasz ágakon gubbaszkodó madarak szomorúan néztek a szürke hideg világba. Ugy látszik ma holnap beköszön az első hó, megelőzve a hivatalos telet, a mely csak decemberben kezd meg uralkodását.

— Bartha Miklósnak, írja az Abauj- Kassai Közlöny, kiél bátor szókimondásáért a Bánffy-kormány csak 24 óráig volt képes éreztetni bosszuallo hatalmát, a kassai ellen- zék elhatározta, hogy tisztelete elismerése és öröme jeléül aranyékesekkel ellátott nagy ezüst babérokoszorút küld s egyúttal, hogy a na y publicista páratlan vezérkékkel méltó eszközzel írja meg: a legközelebb eltküldendő ezüst babérokoszorúhoz művészi kivit lá arany tollszárat és tollakat mellékel.

— Gróf Majláth Gusztáv püspök teg- nap délután három órától hat óráig gyónta- tott a plébánia templomban. Hat órákor nagy segédlet mellett könyörgést mondott a szent- ség kitételével. A könyörgési szertartás befejezte után a szószékbe ment és beszédet mondott. Ezuttal már csak az elegáns és megnyerő módorú egyházi szónok jelent meg benne, a kit a hívők szívesen hallgatnak és készséggel megnyitják szívüket és elméjüket a papi intelmek és vallás erkölcsi tanítások előtt. Az ifju püspök tegnap esti beszéde már egészen megnyerte a templomot szor- rangásig megtöltő közönség rokonszenvét. Mindenki nagy figyelemmel hallgatta az ifju

főpap belső meggyőződéstől áradó kijelen- tését és vallás-erkölcsi tanításait.

A kiváló szónoklat teljesen lekötve tar- totta az újataskodók figyelmét és érdek- lődését a mindenkire azt a benyomást tett, hogy ez a fiatal főpap nagy adományokkal rendelkezik fényes feladataira csak a fiatalos hév és a tulzott buzgóságban kell bizonyos mérséklő irányzatnak érvényesítenie az ifju püspök a magyar katolikus klerusnak mi hamarabb a legelőkelőbb tagjai sorába küzdi fel magát.

Tegnap este tartott beszédével lényeg- sen megkorrigálta ezt a váltakozó hatást, melyet vasárnap szónoklata eredményezett. E helyen nem mulaszthatjuk el külön is fel- említeni azt a nagy áldozatkészséget és buz- góságot, melyet főpapi hivatása teljesítése érdekében kifejt. Kétnapi ittléte alatt mon- dhatni az egész időt teljesen a templomban töltötte és főpapi feladatainak teljesítésére fordította, a mi bizonyára méltánylandó és kifejezt kötelességérzetre vall. A püspök teg- nap éjjel a 11 órai gyors vonattal elutazott Komáromba, honnan Budapestre megy az autonómiai kongresszusra.

— A püspök rendelkezése. Gr. Maj- láth Gusztáv r. kath. püspök két napi Ko- lozsvárt tartózkodása alatt többnemű olyan rendelkezést tett, melyeknek az a célja, hogy a vallásos buzgóságot a hivekben ki- fejlessék. Egyebek között elrendelte, hogy a plébánia templomban eszentul a nyári idő- ben minden reggel 6, télen pedig hetefél órákor csendes misét szolgáljanak a kös- nép részére. Ezen kívül minden vasár- és ünnepnapokon a reggeli órákban mindíg la- gyon kéznél gyóntató pap, hogy a hívőknek alkalmuk legyen e szentségben részesülniök.

— A püspök a siketnémák intézetében. Az itt időző erdélyi püspök gróf. Majláth Gusztáv Károlyi tegnap délután Bírő Béla apát plébános és Neuricher Ödön lelkész társaságában elment a siketnémák intézetéhez melynek ő maga is egyik alapító és fállygól bizottsági tagja. Az eredmény a mit a siketnémák a tanítás áttalérlének na- gyon meglepte a főpásztort és élénk érdekl- dősséggel hallgatta a növendékek feleleteit. Az egyes osztályokat fokozatosan hallgatta, előbb az első osztályt kezdte és úgy folytatta a legmagasabb osztályig, a hol már a növendékek a hittanból is feleltek és láthatólag jó hatást tett a püspökre, hogy az intézetben a növen- dékek vallási nevelésben is részesülnek. Tá- vorosabb alkalmával teljes megelégedését fejezte ki az itt kalauzólv Szvacsina Géza tanácsos- nak és Tariczky Ferencz igazgatónak.

— Milleniumi díjak kiosztása. Nagy ün- nepség lesz Kolozsvárt a hó 21-ére. E na- pon kezdik meg a kolozvári iparos munkások téli felolvasásainak sorozatát. A felolvasás egybe lesz kapcsolva a tíz szoborról való megemlékezésrel. Ez alkalmából az iparos osztály a Felsőegének a nemzet részére juttat- tott szép emlékeiről halját, köszönetét és hódolattal fogja kifejezésre juttatni. Az ün- nepi felolvasásnak még lesz egy nevezetes mozzanata. Ez alkalmával fogják kiosztani a milleniumi kiállításon kitüntettet egyének érmeit és okleveleit. Tekintettel a nagyszá- bási ünnepségre, az a városi vígadó nagy- termében fog megtartatni.

— A kolozvári polgári dalegylet szom- baton este, f. hó 13-án este tartja meg zár- t-köri dalestélyát az iparosok főtéri palotá-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1897. November 9.

Az atya büne.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XIII.

(Folytatás.) (44.)

— Mert a gyönyörök voltak kedvenez drága kövei, és gyermekkoromban nagyon fehér voltam, válaszolá Pearl a nélkül, hogy reá nézzen.

— Nem csoda, hogy maga nagyon drága volt előtte, — mondá Sir Gáspár csendesen.

— Meredek hegyiuton mentek fel, egy mély hegyszakadás oldala mellett. Alulról a rohanó folyó zúgását hallották a fenyőzör- gésével és a völgy felett elvonuló hegyi szellő bugászával vegyítve, míg körülök fűn- ségesen nagyserzett volt minden.

„Egy korábbi világnak a maradványai, sziklák, halmok, sáncok rendetlenül össze- hányva.”

Pearl volt, a ki végre a köztük levő csendet megtörte.

— Anyám és én windenei voltunk egy- másnak, mondá komolyan, Emléke oly szent előtttem, a mit halálom napjáig tisztelni fogok.

Ha ő más lett volna, mint a mi volt, ugyan azt éreztem volna. Szerettem őt. Bár minő bajok jöjjenek reám, és azok el fognak jönni, érzem itten, kezét a szívéhez szorítva, hogy már jönnek, az ő drága emlé- két soha sem szűnők meg szeretni és tisz-

telni. Ő volt mindenem; és most, hogy őt elvesztettem, nincs senkim a ki az ő helyét elfoglalja!

A Pearl hangja zokogásba halt el, és a nyugoti égre fűggesztett szemei könnyektől voltak homályosak.

— Nem, Pearl, drágám, ha megengedi, hogy úgy nevezem, mondá Sir Gáspár; adja nekem azt a jogot, hogy az atyja helyét elfoglaljam, és engedje, hogy atyja, barátja, szeretője és férje legyek magának! Én szere- tem magát, szívem és lelkem egész erejével szerettem első találkozásunk óta!

Legyen feleségem, és esküszöm, hogy soha sem fogjak olyan bajok érni, melyeket meg nem tudok akadályozni!

Eljött a mitől félt! Az a hang, melynek minden árnyalata édes zene volt előtte, szí- vének a belsejéig hatott, azt mondva, hogy szereti őt, karja a dereka körül lopozott, arca oly közel volt az övéhez, hogy bájusza az orczáját érinté. Egy rövid pillanatig Pearl habozott, lélegzése gyorsan jött, szíve oly örü- letesen dobogott, hogy attól félt, hogy érezni fogja az a kéz, mely őt gyöngéden köze- lebb vonta magához. És ekkor, az a rette- netes gondolat, hogy ő volt a Gáspár testvére gyilkosának a leánya, ő volt gyűlöletének és átkának a nyomorult tárgya, megvillant agyá- ban, és és boldogságát keserű epévő változ- tatta.

Pearl, mondá a szeretett hang beszéjén hozzám; vagy a hallgatást beleegyezésnek vegyem?

Az ígézet meg volt törve. Pearl fájdalmas kiáltással vonta el magát tőle, szemei rémülettel voltak telve, kísérteties sápadtságu arcát fordította feléje.

— Nem — oh, nem! — lihegte. Nem szabad ott meghallgatnom. Önnek nem sza- bad szerelmenről beszélnem hozzám! Ön nem tudja, hogy mit cselszár!

Sir Gáspár visszahúzta a karját róla, és a gyeplőket ismét a bal kezébe vette.

— Miért? Már férjnéi van? kérdé, a meglepetés hideg hangján.

— Oh nem!

— Ugy hát mi oka van szerelmem el- fogadásának a visszautasítására? — kérdé szelidebb hangon, Aztán előre hajolt, köny- szorítva a leány szeméit, hogy az övével találkozzanak, és azt tette utána —

— Talán azért, mert máshoz van kötve, mert a szívét nem adhatja nekem? Pearl, erre adjon nekem választ, mert más okot nem fogadok el.

De Pearl nem tudott engedelmesskedni. Kétszer nyitotta ki fehér ajkait, hogy be- széljen, de nem jött hang azokból. — Hogy tudta volna azt mondani, hogy nem szereti őt, midőn mindenét, a mivel bír, oda adta volna, hogy keblére borulva és bánatát el- mondva kiserhasa magát?

— Válaszára várakozom, mondá Sir Gáspár nyugodtan. — Már el van jegyezve másnak?

— Nem, volt a válasz oly lassu han- gon, hogy társa csak alig tudta meghal- lani.

— Mást szerel?

— Nem.

— Pearl, tehát engem nem tud sze- retni?

A Sir Gáspár szava ismét visszanyerte az előbbi dallamos hangját, gyöngéd volt az és szerető, szemei ismét egy egész élet há odaadásával keresték az övét.

Pearl a fejét rázta.

— Ne, — oh, ne kérdezze azt tőlem! kiáltá oly hangon, melynek mélységes győ- telme megdöbbenetete a társát. Sir Gáspár! — folytató — Nektünk soha sem szabad többnek lenni egyénáshoz, mint barátoknak.

— De miért nem? Reményem ezt van jogom tudni? kiáltá majdnem bosszusan.

— Azt nem mondhatom meg.

— Pearl, nézzén ide, — ekkor a me- redék hegyi ut tetejére értek és Sir Gáspár megállította lovát pihenni, — én el vagyok határozva, hogy mielőtt ezt a helyet elha- gya, határozott választ kapjak az ajkairól, arra vonatkozólag, hogy tudja-e a szerelme- met viszonzni, vagy nem? Nos, mit fog mondani? — Igen, vagy „Nem”?

Elaszott a gyeplőt és kezét erős szilárd szorításával a leány kezére tette mint ha biztos volna, hogy a válasz kedvező lesz. — Ő nem gyanította azt a fájdalmat, a mint okozott, sem azt a gyötrelmes küzdelmet, mely Pearl szívében folyt — az igazság küz- delmét a hazugság ellen, a boldogság küz- delmét egy élet hosszú tartó nyomorúság ellen. — De az végre bevégződött; Pearl ha- tározott a sorsa felett, — az atyjáért, és az atyja nevének a becsületéért, egy hazugság- gal hitszegővé tette a lelkét. A bánatos bán- kodással telt szemekből melyek az övével ta- lálkoztak, Sir Gáspár kiolvasta azt, mi az ő arcát is elhalványította, mielőtt a kedves ajkak lassu, de határozott választ hallotta.

— Nem, — mondá Pearl.

— Nem tud engem szeretni!

— Nem.

És mind azon idő alatt, míg én hamis reményekkel biztattam magamat, a boldokok paradicsomában élve, mert koronként akár megcsüsztem volna, hogy szemei értésemre adták, hogy nem voltam közönyös magam előtt, maga csak játszott a szívemmel a saját mul- tátságáért, egy üres óra szépségéért, hogy végre mint értéketlen tárgyat elvessem! St. Claire kisasszony, ezt nem gondoltam ma- garól.

Sir Gáspár nyersen, szigorúan beszélt, egész arca megváltozott, és ugyan az a ki-

fejezés volt rajta, mint azon a napon, midőn testvére gyilkosának a fejére átkokat mondott.

Pearl megrázkodott, amint hallgatta. Kísértetbe jött, hogy a keblére vesse magát, és karjaival a nyakra körül, ajkaival az övé- hez szorítva, szorítva, hogy hazudott, hogy ő még az életénél is több és becsesebb volt előtte, hogy szereti, és egyedül csak őt szeret, és szeretni fogja mindörökké.

Most a pusztá ingoványos földek út- ján röpültek, miután Sir Gáspár egy hatal- mas oszor-csapást mért a szelidebb bándához szokott lóra. Pearl lopva felpillantott reá, a mint mereven állt mellette, és hirtelen kísér- tésbe jött, hogy megmondja, hogy miért nem lehet soha az ő felesége.

— Sokkal jobb, gondolá magában, hogy az atyám bünéért gyűlöljön, mint hogy azt képzelje rólam, hogy megcsaltam őt.

De a következő pillanatban eltűnt az a gondolat. Nem tudta elviselni, hogy az atyját gyalázzni hallja, tudtára adni, hogy ő lakója volt annak a háznak, mely ház tulaj- donosának az életét az ő atyjának a büne keserítette el. Jobb volt így. Sir Gáspár el fogja őt felejtetni, midőn onnét elmegy és most már el kell menni, nincs választás. A mai nap után, azzal a hazugsággal az aj- kán, és azzal a hó szerelemmel a szívében, mely minden pillanatban azzal fenyegeti, hogy elárulja magát, egy napig sem marad- hat többé a közelében. Mennie kell, de hova?

Hallgatva érkeztek a csinos kis Dal- mally faluba, és Pearl azzal a különös ér- zéssel, mint ha ő más valaki volna, végzte a különféle bevásárlásokat, és oly érdekl- dőssel válogatta az aprókészletek tárgyait, a- mintha a Garcesterben tartandó bazar volna a legfontosabb dolog előtte.

1--2.

Sz. 2295—1897.
főb.

901. 2—3.

Arlejtési hirdetés.

A maros-újvári és deésaknai m. kir. sőbányahivataloknál 1898 évben a következő termények és anyagok szükségesei:

I. Maros-Ujváron:

Elegybuza	900 esetleg	1.800 hektoliter
Tengeri (törökbuza)		1.000 hektoliter
Petroleum I-ső minőségű amerikai		4.000 kilogramm
Fagyú gyertya		6.000 "
Repeze olaj kétszer finomított		2.000 "
Gépolaj I. minőségű orosz „Bakán“		3.000 "
Hengerkemőcs sárga		1.000 "
Parafin kenőcs sárga		1.500 "

II. Deés-Aknán:

Petroleum	600 kilogramm
Fagyú gyertya	2.000 kilogramm

Ezen termények és anyagok szállítását elvállalni szándékozik felhivatnak, miszerint 50 kros bélyeggel ellátott és 5%-nyi bányapénzzel felszerelt — esetleg csak egyes tárgyakra és hivatalokra vonatkozó, a pályázati feltételekben meghatározott módon kiállított, írásbeli ajánlataikat folyó évi november 25-én délelőtt 10 óráig „Ajánlat anyagok szállítására“ feliratu borítékban, lepecsételve ezen kir. főbányahivatalhoz nyújták be.

A petroleum, repezeolaj, gépolaj, henger- és parafin kenőcsre vonatkozó ajánlatokhoz minták csatolandók és az általános árlejtési és szerződési feltételek alólírott m. kir. főbányahivatal irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők

Magy. kir. főbányahivatal.

Maros-Ujvár, 1897. év november 4-én.

Sz. 2913—897.
tlkv.

908. (1—1)

Arverezési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az udvarhelymegyei takarékpénztár végrehajtónak Farkas András és társai késedelmes arverezési vonók és pedig Farkas András ellen 72 frt 01 kr., Pankósti Lajos 276 frt 90 kr., Czézár Károly ellen 110 frt., Opra Lajos ellen 1000 frt 01 kr. valamint ezen összegeknek 6% letéti kamatai, továbbá jelenlegi 6 forint 20 kr. és a még felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a sz. udvarhelyi kir. törvényszék (az oklándi kir. járásbíró) területén levő karácsonfalvi határon fekvő a karácsonfalvi 17. sz. tlkvben A -/- 1057. hrsz. szántó 37 forint, 1858. hrsz. szántó 3 frt, 4167. hrsz. szántó 7 frt, 2408. hrsz. szántó 39 forint, 926. hrsz. istálló hely 50 kr., 2347. hrsz. kaszáló 6 frt, 2349. hrsz. kaszáló 14 frt, 2473. hrsz. szántó 38 frt, 2959. hrsz. szántó 6 frt, 3960. hrsz. szántó 6 frt, 5048. hrsz. szántó 5 frt, és a karácsonfalvi 509. sz. tlkvben A -/- 5536. hrsz. szántó 23 frt, 6424. hrsz. kaszáló 107 frt ingatlanokra az arverést 351 frt 50 krban ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1897 évi november hó 29-én délelőtt 9 órakor az oklándi kir. járásbíró hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladni fogják.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és 1881. november hó 1-én 3338. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Oklandon, 1897. október 16-án.

M A N I A S Z,
kir. albiró.

428—1897. vég.

906. 1—1.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a marosvásárhelyi kir. törvényszék 1896. évi 9211 sz. végzése következtében dr. Zagoai Bodolla Ferenc ügyvéd által képviselt Beldi Istváné javára Eperjesi Lajos ellen 178 frt a jár. erejéig 1897. évi január hó 26-ikán fogantatott kielégítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 370 frtra becsült két kecsi és húmból álló ingóságok nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a mósi kir. bíróság 2904—897. sz. végzése folytán 178 frt tokekövetelés, ennek 1896. évi április hó 2. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 36 forint 79 krban bíróság már megállapított költségmaradvány erejéig U z d i-S z e n t p é t e r e n a l p e r e s l a k á s á n l e n d ő e s z k ö z l é s é r e 1897 évi n o v e m b e r h ó 22-ik napjának délelőtt 11 órája határidővel kitétetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében képzéskifizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsárán alól is el fognak adni.

Kelt Móson, 1897. évi október hó 30. napján.

Ferenczy György,
kir. bir. végrehajtó.

A brassói portland cement-gyár

ajánlja az általános kitűnőnek elismert

Portland CEMENTET

felelősség mellett

folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kolozvárt kapható:

Klemm Pál fakereskedő urnál (Telefon 79.), Tessitori és Gurisatti beton-vállalati cégnél és Segesváry és Társai kereskedő urnaknál. 99. (38—x)

Cserefa

400 szál eladó G a g y b a n.

Posta és vasutállomás Székely-Keresztur.

A fákat megmutatja Barabás György erdő-őr. Ajánlatok intézendők Szent-Királyi Árpádhoz, Szombatfalva, u. p.: Székely-Udvarhely, Deczember 15-ig. 905. (1—3.)

Szállodások, Vendéglősök, Kávéházak;
és a n. é. közönség figyelmébe ajánlom a Sternberg
Armin és Testv. cs. és kir. udvari hangszergyárából
most érkezett mindenféle

zeneautomaták megtekintését.

Az eredeti minták BERNÁTH EDE SÁNDOR
kerékpár és varrógép raktárában (vashid mellett) vannak,
hol a rendeléseket is fölveszem részletre is minden árfel-
emelés nélkül. 904. 1—2.

Becsés pártfogásukat kéri

HEIM ADOLF, a f. cég kényv.

HASZONBÉR.

Szombatfalván,

a székely-udvarhelyi vasuti állomás mellett,
a várostól csak a vámsorompó által választva el,
egy jóróben álló

tagosított birtok

haszonbérbe kiadó.

A gazdaság áll, az udvartelken kívül, körülbelül 140
hold szántóból és 40 hold kaszálóból. — Ide tartozik egy
fedőcserep gyár, mely évenként 450,000 födőcserepet és
75,000 téglát ad el. Továbbá albérlhetbe adható kocsma-
házak, zsellér-telek és téglavető helyek. Értekezni lehet
Szent-Királyi Árpáddal, Szombatfalván u. p.:
Székely-Udvarhely. 890. 4—20.

874. 3—3.

Lóhere-
magot a legmagasabb napi áron vásárol
H A I D E K
magkereskedése
BUDAPEST,
VII. Károly-körút 9. szám.

K Ö H Ö G É S,

rekedség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a RÉTHY-féle
p e m e t o f ü c z u k o r k a,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható
minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr.
5 dobozzal 1 frt 50 krért bérmentve küld

RÉTHY BÉLA

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

BOR

tiszta és zamatos asztali, pecsenye- és csemege, óriási
készletben van pinczéinkben; minthogy azokat még a borárak
emelkedése előtt szereztük be, jutányos árban adhatjuk el.

Borok megnevezése:		Hordókban: 56 literen felül	1 lit. Palaez közben	95 lit. Palaez közben
		frt	kr	frt
Asztali	1896 évi	23	—	—
Finom asztali	1895 "	25	—	—
Pecsenye	1892 "	27	—	40
Marosmenti	1890 "	32	—	45
Schiller (piros)	1896 "	22 25	—	36
Tramini	1890 "	50	—	60
Muskotály	1896 "	30	—	40
Bakator (magyarádi)	1888 "	45	—	60
Olasz Rizling (magyarádi)	1888 "	45	—	60
Leányka	1890 "	60	—	70
Rozsamáli, [Lónhár Fer. püspök hagyatékából]	1896 "	30	—	42
Rizling [Lónhár Ferenc püspök hagyatékából]	1895 "	42	—	—

Borok megízlelhetők itteni pinczéinkben és raktári áron megren-
delhetők. — Székely-Udvarhely: Gergely János; Parajdon: Szalassy
György és Zsigmond Sándor; Baróthon: Dániel Ferenc; Seps-Szt.
Györgyön: Király István; Kovásznán: Ifj. Ugron János; Tuzsádi fű-
dön: Incze Lajos; Csik Szeredában: Nagy Gyula; Fogarásban Sálmen
Károly; Csik-Somlyón: Kálnoki János; Csik-Szt.-Domokoson: Özv. Szak-
ács Gergelyné; Csik-Szt.-Mártonban: Jakab Gyula; Gyergyó Szent-
Miklóson: Czifra Ferenc és fia; Gyergyó-Alfaluban: Kis Jakab;
Gyergyó-Tölgyes: Nicolescu Aurél urnaknál, valamint pinczéinkben.

Mintával és árjegyzékkel kívánatra szolgálunk.

Székely-Keresztur, 1897 október hó.

Székely borkereskedés részv. társaság.

873. 3—5.

HASZONBÉR.

GEREND-KERESZTURON

Aranyos-Torda megyében,

a gyéresi vasuti állomástól körülbelül 12—14 km. távol,

jó ut közelében fekvő,

körülbelül 600 kath. hold egy tagban,

tanyával ellátott birtok
hosszabb időre is kiadó.

A birtok kiválólag szarvasmarha, lótenyésztésre és
tejgazdaságra alkalmas. A haszonbér 1898. mártius elsején
esetleg már 1897 év végén megkezdhető.

A birtokon 200 szekér kitűnő széna is eladó.

Értekezhetni lehet Tiboldy Dénes gaudatánál
urral Gerend-Keresztur, posta Maros-Ludaa.
828. 15—15.

Báró Kemény Béla.

Műfestészethez ön-csöben különböző festékek- és ecsetek.

FESTÉK KERESKEDESI!

IFJ. PERE ISTVÁN

Kolozvárt, Hid-utca 29. szám, a Postával szemben.

Szolidan kezelve nagy választékban kapható

vegyszeti- és földfestékek,

kencze, olajok, anyagáruk és fapácok, épület-, butor, kocsi-, vas
és bőr-lakkok.

Porezellán zománcz festékek.

Mosható takaréknak parkett padló-fényezés és fényező. Borostyánkő-olaj
lakk és szesz-lakk padló-festékek. Ércslapok, arany-, ezüst és sines bronzo

Olajban tört különböző kész festékek.

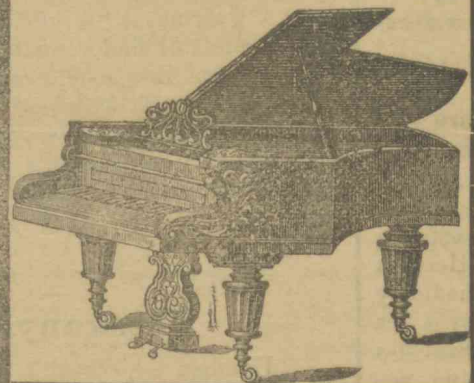
Festő-, mázó-, vonalzó-, erező-, eloszló, író-, toll- stb. ecsetek. Carbol
mész, Kátrány, Cement, Gipsz, Carbolineum, Fertőtlenítő áruk.

Mindenmely festés, mázolás és aranyozáshoz való kellék.

Denaturált és tisztított szesz.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Brunolin butorbeeresztő- és szalmakalap lakkfesték.

TRISKA J.

KOLOZSVÁRT.

Ajánlja sétator-utca 12. sz. alatti
1. em.ZONGORA, HARMONIUM
és

CZIMBALOM

nagy raktárát

a helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe, hol a legbiresebb gyá-
rakból vannak zongorák raktáron, a melyek 350 frttól 1200 forintig
terjedő árakban — 6 évi jótállással — részletfizetésre is kaphatók.

Vannak raktáron iskolai és templomi célra harmoniumok,
valamint Schunda-féle czimbalmok 80 frttól 300 frtig, melyek
igen nagy választékban és gyári áron kaphatók.

Mindenmely zongora és harmonium javítás elvégeztetik a
zongora-hangolások a cég alkalmazottja: BERNHARD JÓSEF a be-
dapesti Zene-Conservatorium volt hangolója, a legpontosabban eszközöl.

50. 30—*. Szíves pártfogást ké TRISKA J.

Magyar Polgár nyomdája Kolozvárt

Tulajdonos: AJTAI K. ALBERT.

Irodalmi művek
Füzetek
Heti- és
Isk. érteitők
Részvények
Záradmadványok
Táblaszatok
Oklevelek
Üdvözlő iratok
Báti meghívók
Tánczrendek
Körlevélek
Számok
Czékakönyvek
Árjegyzékek
Névjegyek
Plakátok

Már 10 év óta feendllő és az összes
magyar vidéki nyomdák között a leg-
elsőrangúnak elismert, a legmodernebb
anyagokkal dúsan felszerelt

Könyvnyomda,

mely különösen alkalmas minden olyan
nyomtatványok előállítására, melyeknek
az iszlés külső, belbecsét is emelni van
hivatva; de éppen olyan csinnai és lehelő
jutányos árban készit mindennemű más
egyszerűbb nyomtatványokat is és mind-
eseknek nemcsak csinos, hibátlan, hanem
gyors előállításért is felelősséget vállal.

Videki megrendeléseket legpontosabban teljesít.

632. (9—25.)